

KARJASEKIRI PALVEPÄEVAKS JA PAASTUAJA ALGUSEKS Tuhkapäeval, 10. veebruaril 2016

Pöörduge Issanda, oma Jumala poole, sest tema on armuline ja halastaja, pika meelega ja rikas heldusest! Jl 2:13

Prohvet Joeli sõnadega alustame tuhkapäeval 40-päevast paastuaega. Kesknädalane tuhkapäev jääb paljude jaoks teisipäevase vastlapäeva varju. Nii, nagu inimesed ei märka tuhkapäeva olemasolu, ei taha nad alati märgata ka enda eksitust, süüd ega patu. Võib-olla on see seotud sellega, et erinevalt vastlapäevast ei kaasne tuhkapäevaga karnevalimelu, liulaskmise elevust ega vastlakuklitest kleepuvaid sõrmi. Kirikukauge inimese jaoks on tuhkapäev kõigest üks kolmapäev teiste sarnaste hulgas. Milleks aga hullata libedal mäenõlval või tantsida vastlakarnevalil, kui tekkiv kontrast järgneva tuhkapäeva tõsidusega jääb märkamata-mõistmata? Vastlapäeva on läbi ristikiriku ajaloos tähistatud just tuhkapäeva tõttu, mitte vastupidi.

Paastuaja alguses pöörame silmad inimlikult jumalikule ning alustame Jeesuse eeskujul palvemeelset kannatuste palverännakut Kolgata risti poole. Iga meeltparandava patukahetseja palverada kulgeb läbi paastuaja, saadetud mõõdukast enesepiiramisest ja paastust. Tuhkapäeva seost Kristuse lunastava surmaga märgib selle päeva missal meelearanduse teele asunud patukahetseja nahale tuhaga tehtav ristimärk. See meenutab prohvet Joeli kirjeldatud Jumala halastavat pikameelsust ja Kristuse ennastohverdavat armastust meie vastu.

Eestis tähistame tuhkapäeva palvepäevana, kui kanname Jumala ette oma maa ja rahva, Maarjamaa oleviku ja tuleviku, meie rahva juhid, nende valitsemisvastutuse ja võimukoorma, nende võitluse inimlike kiusatuste ja poliitiliste lubadustega. Lisaks meelearandusele, mida ise vajame, palume, et Jumala Püha Vaim ärataks meelearandusele kogu Eestimaa rahva ja ka kõik need, kes on juhtidena rahva teenistuses nii riigis, linnas kui maal.

Abi tuleb mulle Issanda käest, kes on teinud taeva ja maa (Ps 121:2), laulab Vana Testamendi laulik. Kelle teise kui Issanda poole peaksime pöörduma üksi ja rahvana, kodanike ja valitsejatena, usklite ja kõhklejatena, kui seisame silmitsi keeruliste aegade, ohustavate väljakutsete, kasvavate pingete ning rahutuks tegevate ja väärtuspilti murdvate muutuste ees? Me vajame meelearandust ja paastu, alandlikku meelt ning usaldust Jumala vastu, sest tema on *armuline ja halastaja, pika meelega ja rikas heldusest* (Jl 2:13).

Olgu meil paastuajal huulil ja südames Jeesuspalve sõnad: „Issand Jeesus Kristus, Jumala Poeg, heida armu meie, patuste peale!”

Kristuse rahu ja alandlikku meelt palvepäevaks ja paastuaja alguseks.

Urmas Viilma
Peapiiskop